

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake peti-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrt leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Kakšnega pomena je konverzija našega dosedanjega drž. dolga za naše davko-plačevalce?

V državnem zboru sklence se v bližnjih dneh nov, zelo važen zakon o konverziji ali izpremenitvi našega državnega dolga. Časopisi na široko pišejo in bodo še gotovo pisali, kaj je govoril ta ali oni poslanec o ti stvari, kaj je zahtevala vlada in kaj se je sklenilo. Mi pa rajši skusimo danes našim bralcem po domače razjasniti, kaj je pravzaprav ta konverzija in kakšnega pomena je za plačevalce davkov, torej tudi za slovenske kmetovalce in obrtnike. Kaj bi pa pomagalo govoriti na drobno o vsaki potrebi in nepotrebi besedi poslancev v tem oziru, ako bi pa niti desetina bralcev ne vedela, kaj pravzaprav pomeni naš državni dolg in kaj pomeni konverzija tega dolga! Stvar je pa približno sledeča.

Naša država je velika dolžnica. Na krmilu v naši državi so bili že od nekdaj večinoma praznoglavi nemški plemenitaši, ki so že od nekdaj videli državniško modrost v tem, da so kratili državljanom pravice svobodnega razvoja, obenem pa Nemcem skušali potube dajati. Vsled tega so vladali absolutno, t. j. brez sodelovanja ljudskih zastopnikov, po svoji slabi pameti in so z državnim gospodarstvom hudo zavozili. Ko je pa država že itak bila v gospodarskem oziru na zelo slabem, pritiskali so na njo močnejši sovražniki, in prišle so vojske v letih 1849, 1859, 1864 in zlasti 1866, ko so nas Prusi vsled nezmožnosti naših plemenitaških državnikov in vojskovodij pošteno oplazili. Vse to je državo spravilo v velike dolgove, tako, da ima naša država še danes blizu 4000 milijonov goldinarjev državnega dolga, za katerega se plačujejo visoke obresti. Od vseh davkov, kar jih na leto plačujemo, gre dober tretji del del za obresti državnega dolga.

Največji del tega državnega dolga je pa v zvezi s konverzijo, o kateri v našem današnjem članku govorimo. Ako namreč država napravi dolg, stori to v velikem obsegu, tako kakor posameznik v malem. Išče ljudi, ki imajo denar, da ji ga posodijo in država jim da zadolžnice (obligacije) ali dolžna pisma, glaseča se navadno na okrogle vsote recimo po 100 glid. Obljubi upnikom obresti recimo po 5%, na leto ter izroči upnikom poleg zadolžnice, s katerimi se izkažejo kot upniki, tudi takozvane kupone, to je pekake nakaznice za vsakoletne obresti. Ako obrok poteče, tedaj se poda lastnik take zadolžnice, recimo glaseče se na 100 glid., s kuponom istega leta h kaki banki in si dobi za kupon v našem slučaju 5 glid kot obresti tega leta, banke imajo pa račune z državo. V takih zadolžnicah tiči pa tudi dolg naše države. Država ponudi take zadolžnice ljudem, ki imajo denar, in ti dobivajo na leto pri avstrijski splošni papirnati renti 4-2% obresti katere država plačuje z našimi davki.

Toda kaj pomeni konverzija tega državnega dolga, zakaj se hoče ta državni dolg konvertirati? Obresti niso vedno enako visoke. Ako je po vseh deželah čimdalje več kapitala (ne samo

denarja!), tedaj so obresti splošno nižje. Če je oni, ki hoče imeti denar na posodo, gospodarstveno na slabih nogah, se ga lažje prisili k velikim obrestim kakor drugega dolžnika, ki ponudi dobro jamstvo za napravljeni dolg. Tako je pa tudi pri velikih dolžnikih, občinah, deželah in državah, in tako je bilo tudi pri naši dolžnici avstrijski državi. Prvič je svetovni gospodarstveni razvoj, ko je naša država dolgove delala, bil daleč za današnjim; vsled tega so bile splošno obresti po vsem svetu povprečno višje nego danes. Danes je kapitala, zlasti v bogatih deželah, v Angliji in na Francoskem toliko na razpolago, da je tamkaj obrestna mera povprečno celo nižja nego 2% in to seveda vpliva tudi na obrestno mero v naši državi. Drugič je tudi naša država, dasiravno zmiraj tožimo, kako slabo je pri nas, vendar kot plačnica in dolžnica na mnogo boljšem glasu nego takrat, ko smo morali tako velike doigove delati. Zdaj je mnogo takih upnikov, ki naši državi toliko zaupajo, da radi za nižje obresti nego pred 20 leti, naložijo svoj kapital v zadolžnicah naše države. Ker vedo, da naša država ni več na takó šibkih nogah, bi radi vzeli zadolžnice, če bi jim tudi ponudili manj odstotkov obresti nego nekdaj; saj vedo, da je drugod denar še težje naložiti na dobre obresti nego pri nas.

Po teh kratkih opombah izprevidi pa vsakdo lahko, kaj pravzaprav konverzija našega državnega dolga pomeni. Finančna uprava je namreč izprevidela, da mi za naš državni dolg preveč obresti plačujemo in da bi prav lahko dobili tudi po nižjih odstotkih dovolj kupcev za avstrijske zadolžnice. Zato se predlaga, da državni zbor sklence zakon, da ne bomo plačevali za zadolžnice, ki se glase vsaka na 100 goldinarjev, kakor dozdaj 4-2% obresti, ampak manj. Nekateri hočejo, naj se sklence, da plačamo samo 4%, drugi pa, da plačamo celo samo 3-1/2% ali celo samo 3-1/4%. In zakaj bi se to sklenilo? Če lahko dobimo po 4% dovolj denarja, zakaj bi iskali upnike, ki hočejo 4-2%?

Če se izpremeni torej naš prejšnji dolg, za katerega plačujemo 4-2% obresti, v dolg, za katerega plačujemo samo 4%, tedaj se to pri tolikih tisoč milijonih dolga, kakor ga mi imamo, že znatno pozna. Ta popust v obrestih znesa na leto kakih 5—6 milijonov goldinarjev, torej eno petino vsega zemljiškega davka, ki ga plačuje naša država. Iz tega naši bralci lahko izprevidijo pomen konverzije, t. j. izpremenitve našega državnega dolga v dolg z nižjimi obrestmi, kajti vsak plačevalec davkov mora izprevideti, da je to edino pametno, ako se bode 5—6 milijonov davkov, katere bomo plačevali, obrnilo za kaj koristnega, mesto da bi plačevali tako visoke obresti za državni dolg, kakor jih plačujemo dozdaj.

Morebiti bode pa marsikdo izmed naših bralcev vprašal, zakaj bi se konverzija ali izpremenitev obrestne mere ne izvršila še ugodnejše? Zakaj bi se ne sklenilo, da plačujemo odslej samo 3% ali celo samo 2%? To znižanje obresti bi pa državi spet ne bilo v korist. Kajti naše zadolžnice se nahajajo večinoma v rokah tujih držav, Angležev in Francozov, ki imajo mnogo denarja. Če bi pa mi obresti preveč zni-

žali, poslali bi nam Angleži in Francozi kar za več sto in tisoč milijonov zadolžnic nazaj na Avstrijsko ter rekli: „Tu imate svoje papirnaté zadolžnice, nam pa denar v zlatu nazaj!“ Tedaj bi pa romalo vse naše zlato iz države v tujino ali bi ga pa sploh ne imeli dovolj, da plačamo naenkrat ves dolg in v gospodarstvu bi nastal — splošen polom. Še več drugih vzrokov se lahko našteje, zakaj bi mi ne mogli obresti kar naenkrat preveč znižati, ako bi si ne hoteli škodovati. Toda o vsem tem s tako kratkimi besedami ne moremo natančno govoriti. Mislimo pa, da smo vsaj za silo poučili naše bralce, kaj je konverzija in kako važna je ista za plačevalce davkov.

—u.

Proč s tujci!

Kakor nastavljen past preži noč in dan nemška nenasitljiva požrešnost po vsem, kar je slovanskega, posebno pa še po tem, kar je slovenskega.

Tako kot nekdaj v srednjem veku, ko so prekrščevali nemški semkaj priseljeni sodniki po nekdanjih grahah zadnje ime najskritejše slovanske vasice, takrat, ko je moral slednji hribček, vsak potoček dobiti znak in pečat osrečevalne nemške kulture, tako in ne veliko drugače delajo še vedno naši Prusaki.

Pred vsem imam v mislih tuje zavarovalne družbe, katere med nami delujejo in se bogate večkrat z zadnjim grošem žuljave kmetijske dlani.

Te pijavke imajo nastavljene svoje ljudi mahalane v vsaki vasi. Povsod skrbijo in gledajo, da ujamejo našega kmeta, zasebnika, uradnika ali kogarsibodi v zavarovanje proti ognju, za doživljenje, proti nezgodam, toči, da celo proti ulomu. Zavarovanec doživi v navadi res ulom, toda izvršen je tako prebrisano, da niti sam ni opazil, kdaj se mu je izpraznil mošnjiček. Večina teh družb je tuja, inozemska in slovanskemu življu sovražna. Imamo angleške, francoske, ogrske, nemške in Bog zna kake še. Namen vseh pa je skrbeti bolj za lastni žep, nego varovati slovenskega zavarovanca škode.

Kaj jim on mari! Kaj briga tujca, ali je ponesrečenec dobil toliko odškodnine v nesreči požara, kolikor je po pogodbi zahtevati sme. Izplača se mu nekaj, primankljaj pa se mu odtegne za obžgano lesovje, akoravno nima to niti za drva prave vrednosti. Kmet potrpi nesrečo in omamljen, ker se mu ponuja vsaj nekaj pomoči, podpiše pobotnico in molči. Čez čas, žal prepozno, uvidi prekanjo.

Toda v tem slučaju še ni najhujše! Groza pa, ako si za en sam dan zaostal s plačilom zavarovalnine za leto dni naprej. Družba, katere tirja, da plačaš zavarovalnino po sklenjeni pogodbi, odreče v tem slučaju vsako povračilo škode, ker tako velevala njena pravila.

Slabeje kot z zavarovanjem zoper ogenj pri kaki tuji družbi je pač še zavarovanje zoper nezgode. Tu plačuješ dolgo vrsto let, če imaš srečo, da se ti ni pripetila nikaka nezgoda. Nesreča pa hoče, da se pohabiš, naznaniš, in družba odškoduje v navadi prav malenkostno. Slučajno pa, ako si imel smolo in si se v kratkem dva ali trikrat ponesrečil, črta se te iz za-

varovanja, akoravno še ni potekla doba, na katero se glas sklenjena polica. Tedaj dokler si le plačeval in plačeval taki omazani družbi, bil si dober, kadar pa prideš, da naj ona izpolni svojo dolžnost, bacne se te v stran in srečen bodi, ako sploh dobiš kako odškodnino. Tako osrečevalno skrbje tuje družbe za nas v gmotnem oziru. Oglejmo si pa te pijavke še od druge strani.

Večina tujih družb ima med nami Slovenci svoje glavne zastope s celim aparatom uradnikov in podzastopnike po vsem našem ozemlju. Navadno so prišli vsi med nas od drugod in so tuji. Vsi žive med nami. Toda nikoli ne tako pohlevno, kakor se spodobi tujcu uživajočemu naše gostoljubje. Nič ne upoštevajo reka: „Če na Slovenskem živiš, živi po slovenski šegi!“ Siti našega kruha, prezirajo nas, odjedajo kruh nam samim in skrbje pri vsaki priliki, da pomemčurjajo, v kolikor in kjer se da. Ni prilike, ko ne bi pokazal tak nebodigatreba svojega prusaškega srca. Ob vsaki volitvi vidimo te baže ljudi na voliščih v prvi vrsti svojih nasprotnikov. In to še ni dovolj! Po večini so še najstrastnejši agitatorji. Poznavajoč naše ljudstvo, s katerim pridejo po svojemu poklicu veliko v dotiko, imajo lepe uspehe, saj vemo, kako slepo in rado verjame naše ljudstvo binavskemu prilizovanju takega tujca. V pismenem poslovanju so pa pisarne teh tujih družb pravcate tovarne-pomemčevalnice. Kar tekmujejo, katera bode grše skvarila slovensko ime zavarovanca. Vzkipeči mora človeku kri, kadar čita, da so prelevili Primožiča v „Primoschütz a“ ali Jazbeca v „Jaspetz-a“. Za tako kvarjenje svojega lastnega imena pa še plačuj in drago plačuj, mesto da bi bil pravočasno pokazal vrata takemu tujcu, ter mu vrgel nemško oglasnico za pristop tja kamor spada.

Tako delajo z nami tujci, ker velja v nas vse preveč to, kar je tujega. Domača zavarovalnica, naša slovanska „Slavijs“, ali deloma slovensko poslujoča „Donava“ pa se prezira, ker je naša domača.

Iztrebimo že vendar enkrat iz sebe napako, da cenimo vse, le svojega ne! — n.

Celjske in štajarske novice

(„V deveti deželi“) Celo najodličnejši krogi tujih narodnosti se zanimajo za izvenredno dobro uspele maškarade celjskega „Sokola“. Samo ob sebi se razume, da naši jetični celjski Nemci niso zmogni kaj podobnega prirediti. O „deveti deželi“, ki se odpre letos 22. svečana v celjskem „Narodnem domu“, smo naše občinstvo že nekočkrat opozorili in danes samo še omenjamo, da je nekaj vabil, ki veljajo kot legitimacije, še zmiraj na razpolago v pisarni celjske posojilnice. Ako bi se naših prejšnjih obvestil kdo več ne spominjal, ponavljamo, da je vstop dovoljen vsaki lepi maski, pa tudi gostom, ki pridejo v promenadni opravi. Dobili smo obvestila iz vseh krajev na Spodnjem Štajarskem, da nam je pričakovati od tu in tam več zastopnikov, n. pr. iz Šoštanja, Št. Jurja, Žalca, Mozirja itd. itd. O podrobnostih glede „devete dežele“ bi se izdali to in ono, toda naše celjske narodne gospe in gospice, ki imajo tu seveda prvo besedo, še nam samim ne povedo, kaj vse čaka one, ki pridejo v „deveto deželo“. Toda dan otvoritve se bliža, brzdajte radovednost, dne 22. svečana pa na svidenje — v „deveti deželi“.

(„Občinski tepček“) Burka, ki se je priredila v nedeljo zvečer, je napolnila dvorano „Narodnega doma“. S posebnim zadoščenjem moramo konstatirati, da je bilo videti mnogo naših okoličanov, ki so na poziv „Delavskega podpornega društva“ prihiteli, da se poveše z nami Celjani in da obenem doprinesejo svoj kamenček k zgradbi prepotrebne „Delavskega doma“. Z ravno takim zadoščenjem smo opazili, da je tudi naše otmeno celjsko občinstvo v resnici naklonjeno slovenskemu delavstvu, kajti udeležilo se je predstave v najlepšem številu. Ker bo preostal lep znesek v namen, v katerega je „Društvo“ priredilo svojo predstavo, se tem potom zahvaljuje vsem in vsakemu, ki je pripomogel s svojo udeležbo, da je imela predstava tak lep gmotni uspeh. — Zdaj pa še nekoliko o predstavi sami. Osobje,

ki je nastopilo v „Občinskem tepčku“, je slavnemu občinstvu po večini dobro znano, ker je že dostikrat imelo priliko, da pokaže svoje zmognosti pri prireditvah „Celjskega pevskega društva“, zato se tudi ne bomo spuščali v daljšo oceno. Pohvaliti pa moramo pred vsem gospico Dobršekovo, ki je edino žensko nlogo, ki je v igri, igrala s priznano spretnostjo. Upamo, da jo bomo pri prihodnjih prireditvah zopet videli na celjskem odru. Gospodje so vobče zadostili svojim ulogam. Pohvalno nam je omeniti v prvi vrsti g. Trčka (Jurca), policaja (g. Korošec), župana (g. Rabe), oba pristna kmeta (gg. Fabiana in Vrečko), potem padarja in kramarja (gg. Mohorčič in Rotter), pastirja (g. Bevc) in brigadnika (g. Pauhar). Izvrstna sta bila oba komisarija, pravi (g. Dobršek) in nepravi (g. Leskošek). Če pripomnimo, da je Mihec svojo deklamacijo prav dobro znal in da je g. Andrej imenitno odpel svojo „polnočnico“, mislimo, da smo zadovoljili vse. Tuptam sicer ni bilo one gotovosti, kakor smo je navajeni pri izvežbanih igralcih, ali reči moramo, da je bil skupni utis zares prav dober. „Delavskemu podpornemu društvu“ pa želimo še več tako dobro uspešnih prireditev. — r.

(Celjski Nemci bi radi bojkotirali) Ni še davno od tega časa, ko smo naznanili, kako sta dva celjska „redarja“ ravnala s slovenskim obrtnikom svečarjem Pokornim. Dannadan pa čujemo, kako naši celjski „Nemci“ odganjajo slovenskim obrtnikom stranke z grožnjami in lažmi. Tako so n. pr. že nekočkrat, pa brez uspeha, poskusili na marsikatero slovenskega obrtnika kar v svojem časniku ščuvati. Če se o kakem takem početju izvemo, tedaj bomo to brez usmiljenja objavili. Celjskim nemčurjem pa dajemo neki zlata vreden nasvet: „Ne igrajte se z ognjem, ogenj ni igrača!“

(Onim, ki nas hočejo razumeti!) Celje je za Slovence tako važna postojanka, da se na predek slovenstva v Celju in okolici mora smatrati kot nekak barometer za narodni napredek štajarskega slovenstva vobče. Kdor boče biti pravičen, pa mora tudi priznati, da celjski Slovenci neumorno delujejo na podlagi tega prepričanja. Toda nasprotniki cenijo važnost Celja za razvoj narodnih razmer še višje. Iz dveh cesarjev dobivajo moralno in še bolj gmotno oporo. Na slovenski strani so vsa delavna pleča tako preobložena, da bi utegnili posamezniki začeti pešati, ako bi jim k dozdanjim velikim bremenom hoteli nakladati še nova. In vendar nas čaka tu v Celju še ogromno delo in se baš sedaj mora to delo še podvojiti in potrojiti, če hočemo, da se bo približala ugodni odločitvi. Zato danes govorimo odkrito besedo vsem rojakom, ki pripisujejo našemu položaju ono važnost, kakor mi sami. Govorimo vsem, ki so zmogni nas razumeti, da nam po svojih močeh pomagajo. Ne potrebujemo denarja, da bi podkupovali volilce, kakor delajo naši nasprotniki s pomočjo pruskih grošev. Potrebujemo bi pa za utrjenje našega stališča in za probujo nezavedne množice, za podporo koristnih društev in za druge čisto narodne namene znatne pomoči. Premišljajmo o ustanovitvi posredovalnega urada za ojačanje in rešitev slovenske posesti, o ustanovitvi slovenske obrtne šole v Celju in maribor, kar bi bilo neobhodno potrebno za celi slovenski del dežele. Toda vse to je zvezano tudi z gmotnimi žrtvami in mi, ki imamo malo, smo z narodnim davkom preobloženi, oni, ki pa imajo mnogo, nas nočejo razumeti in krčevito zapirajo svoj polni mošnjiček. Morebiti je pa širom naše domovine vendar še kaj naših mož, ki bi radi pospešili odločitve v tem velikem narodnem boju, ki se tiče vseh Slovencev in ne samo celjskih, ki itak žrtvujejo, kolikor morejo. Na vse rojake te vrste obračamo se z nujno prošnjo, da nam baš zdaj iz nekega važnega vzroka pridejo s svojimi četudi še tako neznatnimi prispevki na pomoč. Vsak vinar uporabimo tako, da bode v prid naši narodni stvari. Vse take dohodke bi sprejemalo in njih namenu izročilo celjsko politično društvo „Naprej“, ki je v zanesljivih narodnih rokah.

(Celjski župan Rakusch in „svoji k svojim“) Kakor znano, so celjski gostilničarji čim dalje bolj raztogoteni, ker jim je kazinska stranka z reklamo za svojo krčmo „Stadt Wien“ zelo

škodovala. Celjski nemčurški župan gre pa v svojem sovraštvu nasproti Slovincem tako daleč, da se javno baha s tem, da bočejo kazinovci s svojim hotelom škodovati celjskim meščanom in okolici celjski. Nedavna se je širokonstil, da so si to novo nemško krčmo zato kupili, da ne bode več treba nositi denarja h Grenadirju in drugim slovenskim gostilničarjem v celjski okolici. Znana stvar je namreč, da so celo najhujši celjski Nemci, če so hoteli dobro vino piti, morali iti h kakemu Slovincu v okolico celjsko, ker imajo celjski nemški gostilničarji slabo pijavo, ki je dobra še bajé k večjemu za slovenske kmete, ki tja tako radi zahajajo. Zdaj bodo pa imeli kazinovci, kakor Rakusch pravi, samo zato dobra vina v svoji novi krčmi, če bi tudi ne imeli dobčka, da vsaj ostali celjski gostilničarji ne bodo Nemcem mnogo prodali in da vsaj ne bode noben Nemec moral iti v kako pošteno slovensko gostilno v okolici celjski. Takšni prijatelji ljudstva so celjski Nemci.

(Vseslovenska razstava v Petrogradu) V prihodnji štev. našega lista prinesemo za vse, ki se zanimajo za slovensko razstavo v Petrogradu, izveček iz določil petrograjskega pripravljalnega odbora. Ker Štajarci seveda ne moremo delati na svojo lastno roko, ampak v sporazumu z osrednjim odborom v Ljubljani, upamo in želimo pač, da bode isti v polni meri kos svoji ulogi, tembolj, ker bode treba kmalu tudi Slovincem biti glede razstave na jasnem, ako hočemo sploh še kaj prostora dobiti. Iz praške „Politike“ posnemamo, da je na Češkem zanimanje velikansko in da se je oglasilo toliko razstavljalcev, da bi že Čehi sami lahko napolnili s svojimi izdelki ves razstavni prostor.

(Sklep tečaja na slovensko-nemški nižji gimnaziji v Celju) Kakor smo izvedeli, študiralo je na tem zavodu v prvem tečaju 188 slovenskih dijakov. Izmed teh jih je bilo v prvem razredu (a in b) 76. Odliko je dobilo 23, in po voljno je študiralo nadejaše še 125 dijakov, z dobrim uspehom je torej dovršilo prvi tečaj skoro 80% vseh dijakov. Če se pomisli, da bodo v drugem tečaju dijaki še bolj napeli svoje moči, tako da dobe tudi nekateri izmed onih ugodno kvalifikacijo, ki je v prvem tečaju še niso mogli doseči, tedaj se mora priznati, da so učni uspehi na tem zavodu prav dobri, kar je za zavod sam najlepše priporočilo.

(Dve nesreči na en dan) Zadnjo soboto zvečer je v Celju v gosposki ulici pletar Krovšek po neprevidnosti padel čez stopnjice v klet in se je na mestu ubil. — Ravno isti dan je v Levcu pri Celju bil po nesreči pri sekanju drv ubit veleposestnik Platinšek, ki je bil zvest slovenski volilec.

(Ivan Pungračič), ki je bil pri zadnji celjski porotni obravnavi obsojen na smrt, je pomiloščen. Smrtno kazen so spremenili v dosmrtno ječo.

(Tretji zaupni shod v okolici celjski) V Zgornji Hudinji se je vršil preteklo nedeljo nad vse pričakovane dobro uspel shod volilcev okolice celjske. Nastopilo je s sijajnim uspehom šest govornikov celjskega političnega društva „Naprej“, med njimi dr. Ivan Dečko in dr. Josip Karlovšek. Razpravljalo se je temeljito o vseh občinskih in narodnih perečih vprašanjih. Zborovalci so sklenili v boju zoper požrešnost celjskih Nemcev in nemčurjev možato vstrajati. Sprejela se je ostra rezolucija v zadevi znanih poskusov celjskih Nemcev, da bi odtrgali okolici oni naj lepši del Gaberja, kjer stojijo cinkarne in kjer se nahaja znano, od Slovencev kupljeno, prej cerkveno zemljišče sv. Maksimilijana. Burno se je ugovarjalo zavlačevanju stavbe novega šolskega poslopja za celo občino na že davno kupljenih tleh v mestu celjskem. V tem oziru se je sklenil oster protest zoper nečuveno postopanje celjskega mestnega zastopa in graškega namestništva. Zaradi neštevilnih slučajev zatiranja slovenskih obrtnikov s strani celjskih Nemcev, sklenilo se je z vsemi postavnimi sredstvi s tiho agitacijo delovati, da se Slovinci osamosvojijo v gospodarstvenih zadevah.

(Posnemanja vredno) O priliki godovanja na Dobrni pri Celju nabrala je zbrana družba 50 kron za družbo sv. Cirila in Metoda, kar se je poslalo društvenemu blagajništvu v Ljubljano

...vsega, kar je v rokah ...
...vsega, kar je v rokah ...
...vsega, kar je v rokah ...

(Kmetijska zadruga za Spodnje Štajersko v Žalci) preskrbi svoje članom tudi 20% Thomasove kreme po 8 K 20 v za 100 kil v Žalci postavljeno; nadalje bo ona zamogla ceno krepkega kislega amonjaka izdatno znižati, če se bo dovolj naročnikov oglasilo, oziroma če se bo naročila zadostna množina.

(Nova železnica na Spodnjem Štajerskem.) Železniški minister Wittek je obljubil našima poslancema Ploju in Berksu, da se kmalu začne s pripravo za stavbo železnice iz Polzele v Kamnik in stranske proge v Gornji Grad. Te nove železniške proge bodo v zvezi z dosedanjimi za promet velike važnosti.

(Ponesrečil se je) dne 3. t. m. hlapec Anton Požun v Zabukovju pri Sevnici. Pri sekanju drv je padlo na njega drevo, ki ga je tako močno poškodovalo, da je kmalu nato umrl.

(Konj ubil človeka.) Dne 6 t. m. je Anton Cvetkovič, kmetiški sin v Gaberjih konje napajal, ter ga je konj tako nesrečno udaril, da se je takoj mrtev zgrudil na tla. Ubogi stariši izgubili so edinega sina, katerega so še le pred kratkim vojaščinu oprostili.

(Iz Konjic) — Emancipacija 20. stoletja. — Izvanredno dolgo bivanje Kurenta med zemljani je vzrok, da se je zasnovalo in priredilo, toliko in toliko sijajnih pustnih veselij. Tudi konjiški samci so dobro uporabili ta čas in se pridno pripravljali za veliko maskarado, katero prirede dne 21. t. m. v vseh prostorih „Narodnega doma“ v Konjicah pod naslovom „Emancipacija 20. stoletja“. Da, konjiški samci niso ozkosrčni filistri, ampak žele vsaki struji zmago njenih načel in zaradi tega so, da pokažejo kako želijo tudi ženski emancipaciji mnogo uspeha, postavili na va bila važno opombo: „Čeli večer volijo dame“. Prireditelji so prepričani, da bodo naše slovenske dame to prireditel v največjem številu posetile in se masčevale nad vsemi marljivimi in nemarljivimi pesalci. Ta maskarada bo sestanek vseh častilcev nežnega spola, od onih, katere je še jedva obližnila svetovna kultura, do onih, kjer je elektrika že edino prometno sredstvo. Občudovanje rodi vedno čustva hvalečnosti za užitek in da bodo morali občudovalci izraziti svojo hvalečnost onim bitjem, katera bodo kraljevala nad močnejšim spolom, je obilno preskrbljeno. Ne le, da je za ples obilo preskrbljeno, ampak tudi za umetniški užitek; iz posebne prijaznosti in iz občudovanja do tako visoko-kulturnih konjiških samcev je obljubil svetovnoznani cirkus Barnum & Bailey, svoje sodelovanje in bo večji del odmora izpolnil s svojimi produkcijami. Vsak pa, kdor ni skisan filister, ampak prijatelj zabave, naj pride 21. t. m. v Konjice in si ogleda to vrvež v vseh prostorih „Narodnega doma“, ta konkurenčni boj med nežnim in močnim spolom, in moral bo reči, da se je malokdaj tako imenitno zabaval, ko na I. samski maskaradi konjiških slovenskih samcev.

(Iz Ljutomer) Zopet nov dokaz visoke olikanosti naših Nemcev. — Pred kratkim časom smo se v „Domovini“ javno pritožili zavoljo „preolikanega“ postopanja našega k. kr. okrajnega komisarja Zetela in danes moramo zopet poročati o činu, kateri se sme zgoditi nekaznovan le samo v razmerah, kakršne vladajo sedaj ravno pri nas. Učitelj na tukajšnji nemški šoli Pfeifer je po svoji vzgojevalni metodi neki šolarici — katera je sicer slovenskih starih, a je imela nesrečo, da so njeni roditelji tudi njo porinili v nemško šolo, da mora pomagati množiti število „nemških“ otrok na tej šoli — nbo tako začesnil, da bode za popolno ozdravljenje deklice treba najmanj šest dni, kakor pravi zdravniško spričalo. To se je zgodilo pri predpoldnevem pouku in izgovor tega „učitelja“, dragi bralci, je bil, da je bil — čujte — popolnoma pijan! Morebiti ste radovedni in se vprašate, kaj pa se je za sirov čin dotičnemu nemškemu učitelju zgodilo? Nič! Kaj je k temu rekel naš gospod državni pravdnik, nam ni znano. — O, ve uboge slovenske pare! Če bi kateri slovenski učitelj katerega

...vsega, kar je v rokah ...
...vsega, kar je v rokah ...
...vsega, kar je v rokah ...

Druge slovenske novice.

(Osebnost.) Filip baron Winkler, sin bivšega kranjskega deželnega predsednika, tajnik v ministrstvu za uk in bogočastje, je imenovan okrajnim glavarjem na Nižjem Avstrijskem.

(Zopet ena tovarna v odločno narodnih rokah.) G. Dragotin Hribar je kupil Krennerjevo suknarno v Vodmatu za 36 000 K. Posloj bo preuredil in v njem nastanil povečano tovarno za pletenine in tkanino.

(Samomor.) V četrtek se je ustrelil v ljubljanski infaterijski vojašnici prostak 14. stotnje 27. pešpolka, Ivan Reiter, doma v Ljubnem na Gornjem Štajerskem. Puško je nabasal z vodo. Ustrelil se je v usta in strel mu je raznesel vso glavo. Vzrok samomoru je bil menda strah pred kaznijo radi nekega hudodelstva. Dobili so pri njem pismo, v katerem mu nekdo poroča, da so njegovega skrivca v Ljubnem prijeli.

(Zaprli so) v Ljubljani šiviljo Angelo Smrečnik, doma iz Braslovč. Izvršila je več tatvin in goljufij.

(Ponarejeni bankovci.) V ljubljanski okolici krožijo ponarejeni desetaki, katere je prav lahko prepoznati. Najlažje se spoznajo po besedilu, katero se glasi na pristnih bankovcih: Die Nachahmung der Banknote wird gesetzlich bestraft; na ponarejenih se pa glasi: „Die Nachahmung der Banknote wird gesetzlich gestraft“. Ponarejeni bankovci so doma iz Italije.

(Okrađeni cigan.) Cigani so vobče na glasu, da kaj radi vzamejo s seboj stvari, ki slučajno niso njihove. Ali da bi ciganu kdo kdaj kaj ukradel, kaj takega še ni bilo kmalu slišati. Zgodilo se je pa vendarle pred par dnevi v Idriji na Kranjskem, kjer se je nastanila ciganska kotlarska družina. Po noči je nekdo ukradel ciganu knjižico, v kateri je imel denar. Cigani so tatvino takoj opazili, ali prebrisani tat jim jo je srečno upihal.

(„Goriški Sokol“) je imel 2. t. m. svoj občni zbor. Za starosta je bil zopet izvoljen dr. Dragotin Treo. Društvo hoče dobiti nove prostore, v katere se bo prej ko mogoče preselilo.

(Dvajset let urednik.) 1. t. m. je minolo dvajset let, kar je prevzel uredništvo „Naše Sloge“ g. profesor Matko Mandić. „Naša Sloga“ je tekom dvajsetih let z g. Mandićem na čelu storila toliko za probujenje hrvatskega naroda v Istri, da moramo iz vsega srca častiti v prvi vrsti celemu hrvatskemu narodu v Istri, da ima v listu in njegovem uredniku tako nemorna branitelja svojih pravic. Častitamo pa tudi gosp. profesorju Mandiću k njegovi dvajsetletnici in mu želimo, da bi še leta in leta tako deloval za svoj hrvatski in bratski narod slovenski, kakor je dosedaj. Slava mu!

(Značilno za dalmatinske razmere.) Društvo „L'Unione“ v Zadru je hotelo prirediti 8. t. m. svoj ples. Dvorana je bila vsa v italijanskih zastavah, med katerimi je bilo videti slike italijanske kraljeve dvojice Gambaldija i dr. Cvetja ni bilo drugega videti nego same „Margerte“ (volovsko oko). Zastopnik slavne k. kr. vlade je hotel, da se odstrani nekaj slik, ali pa vsaj obesi nekaj avstrijsko-patriotičnih; ali plesni odbor je ponosno odbil to ponižno prošnjo in ples ni bilo. V društvu „L'Unione“ so tudi k. kr. uradniki italijanske narodnosti. Živila irridenta!

Društveno gibanje.

(V deveti deželi) ali maskarada telovadnega društva „C-ljski Sokol“ na pustno nedeljo 22. svečana 1903 v zgornjih prostorih „Narod-

...vsega, kar je v rokah ...
...vsega, kar je v rokah ...
...vsega, kar je v rokah ...

(Požarna bramba v Braslovčah) priredi v nedeljo 22. t. m. veselico s plesom in srečolov. Pred začetkom bo imel gosp. Iv. Kač iz Žalca govor o društvu. Začetek ob pol 4. uri popoldne v prostorih gosp. F. Grada. Vstopnina prostá. K mnogobrojni udeležbi vabi vljudo odbor.

(Slovenski samci v Konjicah) prirede v soboto, dne 21. februarja 1903 v vseh prostorih „Narodnega doma“ v Konjicah I. samsko maskarado „Emancipacija 20. stoletja“. Pri maskaradi sodeluje iz posebne prijaznosti svetovnoznani cirkus Barnum & Bailey; k plesu svira slavna konjiška narodna godba. — Za vsestransko zabavo je najbolje preskrbljeno. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, za obitelj 2 K. Cel večer volijo dame.

(Klub slovenskih tehnikov na Dunaju) si je v I. rednem občnem zboru dne 7. svečana 1903 izvolil za XXI. tečaj sledeči odbor: stud. meh. Milan Lenarčič, predsednik; stud. meh. Josip Boncelj, tajnik; stud. ing. Rajmund Zabarja, blagajnik; stud. meh. Hugo Widmayer, preglednik.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Stvari največje važnosti so bile na dnevnem redu poslanske zbornice, ali zopet se je pokazalo, da naš državni zbor ni vreden piškavega boba. Takrat, ko se gre za malenkosti, ki skoraj niso vredne, da bi se govorilo o njih, takrat je zbornica polna, ko pa je treba razpravljati o raznih stvareh, ki bi v resnici koristile prebivalstvu cele Avstrije, takrat pa v državnem zboru — molče. Ko se je razpravljalo o tiskovnem zakonu, ki je gotovo največjega pomena za svobodni razvoj časopisja, prve velesile, kakor pravijo, na svetu, je bilo sicer oglašanih za govor 50 poslancev, ali v zbornici jih je bilo vseh skupaj po 30, da enkrat samo 15. Iz tega se razvidi, koliko se državni zbor zanima za to vелеvažno stvar. — Odsek za izpremembo državnoborskega poslovnika je izvolil pododsek 16 članov, ki naj bi sestavil nove določbe o poslovniku. Izmed slovenskih poslancev je izvoljen v ta pododsek dvorni svetnik dr. Ploj.

(Vojaška predloga v odseku) Vlada si je na vsak način hotela zagotoviti svojo vojaško predlogo v odseku in je zato z vsemi mogočimi sredstvi delovala na poslance, da bi glasovali zanjo. In res so ravno one stranke, ki se ponajša s svojo samostojnostjo, kakor nemška ljudska stranka, glasovale za vladino predlogo. Vsa čast našim poslancema, dr. Ploju in Pogačniku, da se nista uklonila Koberjevim grožnjam in sta glasovala proti predlogu slavne vlade, ki nam je takrat kaj dobrega obeta, kadar bi rada z našo pomočjo prerinila svoje zahteve skozi zapreke državnega zbora. Naša dva poslanca sta glasovala proti vladini predlogi dasiravno se jima je grozilo, da bo to imelo slabe posledice za nas. In prav sta imela, saj se vlada tudi nikakor ozirala na želje slovenskega naroda, katera je izrazil dr. Ploj v svoji spoimenici. In zato naj bi naši poslanci podpirali vlado! Ne, nikdar ne!

(Iz Macedonije) prihajajo dan zadnem vesti o nečloveški grozovitosti, s katero gospodarji Arnavti med ubogim macedonskim prebivalstvom: Te dni so izkopali mrliča in ga razsekali na drobne kosce. Otroci umrlega so potem stražili razsekano truplo svojega očeta, da ga niso požrli psi. To so turške reforme. Turčija skrbno zakriva mobilizacijo svoje armade in uradni listi jo odločno taje. V zadregi je tudi Bolgarija. Narod zahteva, da se pomaga Macedoncem vlada bi pa rada ostala nevtralna. Srbija se tudi oborožuje, in kakor je čuči, v slučaju vojske na merava delati zgago Bolgariji in ji vrniti zgubo

pravdnik nam ni znano. — O, ve uboge slovenske
pare! Če bi kateri slovenski učitelj katerega

nega društva „Čilski Sokol“ na pustno nedeljo
22. svečana 1903 v zgornjih prostorih „Narod-

Narodna skupščina se je pomaga macedoncem vlada
bi pa radi ostala nevtralna. Srbija se tudi ob
orožje, in kakor je čuti, v slučaju vojske na
merava delati zgago Bolgariji in ji vrniti zgubo

(Bralnemu društvu pri Sv. Martinu v Rožni dolini) je podaril velečenjeni gospod profesor Ivan Stožir knjige „Hrvatske Matice“ letnik 1902. Blagemu rojaku izreka odbor bralnega društva najpristronejšo zahvalo za ta velikodušni dar. Dal Bog, da bi našel mnogo posnemovalcev!

(Kmetijska zadruga za Spodnje Štajarsko v Žalcu) preskrbi svojim članom tudi 20%. Thomasovo žlindro po 8 K 20 v za 100 kil v Žalec postavljeno; nadalje bo ona zamogla ceno žvepleno kislega amonijaka izdatno znižati, če se bo dovolj naročnikov oglasilo, oziroma če se bo naročila zadostna množina.

(Nova železnica na Spodnjem Štajarskem.) Železniški minister Witte je obljubil našima poslancema Ploju in Berksu, da se kmalu začne s pripravi za stavbo železnice iz Polzele v Kamnik in stranske proge v Gornji Grad. Te nove železniške proge bodo v zvezi z dosedanjimi za promet velike važnosti.

(Ponesrečil se je) dne 3. t. m. hlapec Anton Požun v Zabukovju pri Sevnici. Pri sekanju drv je padlo na njega drevo, ki ga je tako močno poškodovalo, da je kmalu nato umrl.

(Konj ubil človeka.) Dne 6. t. m. je Anton Cvetkovič, kmetijski sin v Gaberjih konje napajal, ter ga je konj tako nesrečno udaril, da se je takoj mrtev zgrudil na tla. Ubogi stariši izgubili so edinega sina, katerega so še le pred kratkim vojaščine oprostili.

(Iz Konjic) — Emancipacija 20. stoletja. — Izvanredno dolgo bivanje Kurenta med zemljani je vzrok, da se je zasnovo in priredilo toliko in toliko sijajnih pustnih veselí. Tudi konjiški samci so dobro uporabili ta čas in se pridno pripravljali za veliko maskarado, katero prirede dne 21. t. m. v vseh prostorih „Narodnega doma“ v Konjicah pod naslovom „Emancipacija 20. stoletja“. Da, konjiški samci niso ozkosrčni filistri, ampak žele vsaki struji zmago njenih načel in zaradi tega so, da pokažejo kako želijo tudi ženski emancipaciji mnogo uspeha, postavili na va bila važno opombo: „Čeli večer volijo dame“. Prireditelji so prepričani, da bodo naše slovenske dame to prireditev v največjem številu posetile in se maščevale nad vsemi marljivimi in nemarljivimi plesalci. Ta maskarada bo sestanek vseh častilcev nežnega spola, od onih, katere je še jedva obližnila svetovna kultura, do onih, kjer je elektrika že edino prometno sredstvo. Občudovanje rodi vedno čustva hvaležnosti za užitek in da bodo morali občudovalci izraziti svojo hvaležnost onim bitjem, katera bodo kraljevala nad močnejšim spolom, je obilno preskrbljeno. Ne le, da je za ples obilo preskrbljeno, ampak tudi za umetniški užitek; iz posebne prijaznosti in iz občudovanja do tako visoko-kulturnih konjiških samcev je obljubil svetovnoznani cirkus Barnum & Bailey svoje sodelovanje in bo večji del odmora izpolnil s svojimi produkcijami. Vsak pa, kdor ni skisan filister, ampak prijatelj zabave, naj pride 21. t. m. v Konjice in si ogleda to vrvež v vseh prostorih „Narodnega doma“, ta konkurenčni boj med nežnim in močnim spolom, in moral bo reči, da se je malokdaj tako imenitno zabava, ko na I. samski maskaradi konjiških slovenskih samcev.

(Iz Ljutomer) Zopet nov dokaz visoke olikanosti naših Nemcev. — Pred kratkim časom smo se v „Domovini“ javno pritožili zavoljo „preolikanega“ postopanja našega c. kr. okrajnega komisarja Zoffala in danes moramo zopet poročati o činu, kateri se sme zgoditi nekaznovan le samo v razmerah, kakršne vladajo sedaj ravno pri nas. Učitelj na tukajšnji nemški šoli Pfeifer je po svoji vzgojevalni metodi neki šolarici — katera je sicer slovenskih starišev, a je m. nesrečno, da so njeni roditelji tudi njo porinili v nemško šolo, da mora pomagati množiti število „nemških“ otrok na tej šoli — ubo tako začesnil, da bode za popolno ozdravljenje deklice treba najmanj šest dni, kakor pravi zdravniško sprivalo. To se je zgodilo pri predpoldnevem pouku in izgovor tega „učitelja“, dragi bralci je bil, da je bil — čujte — popolnoma pijan! Morebiti ste radovedni in se vprašate, kaj pa se je za sirov čin dotičnemu nemškemu učitelju zgodilo? Nič! Kaj je k temu rekel naš gospod državni pravdnik, nam ni znano. — O, ve uboge slovenske pare! Če bi kateri slovenski učitelj katerega

nemškega otroka tako ranil, kako bi mati Germanija polna pravične jeze na ves glas kričala o sirovosti barbarskih Slovencev. Še predobro nam je v spominu, kako je takrat kričala, ko je neki ravno tako sirovi učenec iz nemške šole neki slovenski šolarici s kamenom prebil lice in ga je slovenski učitelj za to celo opravičeno kaznoval. Le za las je manjkalo, da slednji zavoljo tega ni prišel v disciplinarno preiskavo. Kaj pa poročate Vi, gospod pl. Rainer, vodja c. kr. okrajnega glavarstva in načelnik našega okrajnega šolskega sveta k temu činu?

Druge slovenske novice.

(Osebnost.) Filip baron Winkler, sin bivšega kranjskega deželnega predsednika, tajnik v ministrstvu za uk in bogočastje, je imenovan okrajnim glavarjem na Nižjem Avstrijskem.

(Zopet ena tovarna v odločno narodnih rokah.) G. Dragotin Hribar je kupil Krennerjevo suknarno v Vodmatu za 36 000 K. Poslopje bo preuredil in v njem nastanil povečano tovarno za pletenine in tkanino.

(Samomor.) V četrtek se je ustrelil v ljubljanski infaterijski vojašnici prostak 14. stotnije 27. pešpolka, Ivan Reiter, doma v Ljubnem na Gornjem Štajarskem. Puško je nabasal z vodo. Ustrelil se je v usta in strel mu je raznesel vso glavo. Vzrok samomoru je bil menda strah pred kaznijo radi nekega hudodelstva. Dobili so pri njem pismo, v katerem mu nekdo poroča, da so njegovega sokrivca v Ljubnem prijeli.

(Zaprl so) v Ljubljani šiviljo Angelo Smrečnik, doma iz Braslovč. Izvršila je več tatvin in goljufij.

(Ponarejeni bankovci.) V ljubljanski okolici krožijo ponarejeni desetaki, katere je prav lahko prepoznati. Najlažje se spoznajo po besedilu, katero se glasi na pristnih bankovcih: Die Nachahmung der Banknote wird gesetzlich bestraft; na ponarejenih se pa glasi: „Die Nachmachung der Banknote wird gesetzlich gestraft“. Ponarejeni bankovci so doma iz Italije.

(Okrađeni cigan) Cigani so vobče na glas, da kaj radi vzamejo s seboj stvari, ki slučajno niso njihove. Ali da bi ciganu kdo kdaj kaj ukradel, kaj takega še ni bilo kmalu slišati. Zgodilo se je pa vendarle pred par dnevi v Idriji na Kranjskem, kjer se je nastanila ciganska kotlarska družina. Po noči je nekdo ukradel ciganu knjižico, v kateri je imel denar. Cigani so tatvino takoj opazili, ali prebrisani tat jim jo je srečno upihal.

(„Goriški Sokol“) je imel 2. t. m. svoj občni zbor. Za starosta je bil zopet izvoljen dr. Dragotin Treo. Društvo hoče dobiti nove prostore, v katere se bo prej ko mogoče preselilo.

(Dvajset let urednik) 1. t. m. je minolo dvajset let, kar je prevzel uredništvo „Naše Sloge“ g. profesor Matko Mandić. „Naša Sloga“ je tekom dvajsetih let z g. Mandićem na čelu storila toliko za probujenje hrvatskega naroda v Istri, da moramo iz vsega srca častitati v prvi vrsti čelmu hrvatskemu narodu v Istri, da ima v listu in njegovem uredniku taka neumorna branitelja svojih pravic. Častitamo pa tudi gosp. profesorju Mandiću k njegovi dvajsetletnici in mu želimo, da bi še leta in leta tako deloval za svoj hrvatski in bratski narod slovenski, kakor je dosedaj. Slava mu!

(Značilno za dalmatinske razmere.) Društvo „L'Unione“ v Zadru je hotelo prirediti 8. t. m. svoj ples. Dvorana je bila vsa v italijanskih zastavah, med katerimi je bilo videti slike italijanske kraljeve dvojice Garibaldija i. dr. Cvetja ni bilo drugega videti nego same „Margerite“ (volovsko oko). Zastopnik slavne c. kr. vlade je hotel, da se odstrani nekaj slik, ali pa vsaj obesi nekaj avstrijsko-patriotičnih; ali plesni odbor je ponosno odbil to ponižno prošnjo in plesa ni bilo. V društvu „L'Unione“ so tudi c. kr. uradniki italijanske narodnosti. Živila irridenta!

Društveno gibanje.

(„V deveti deželi“) ali maskarada telovadnega društva „Čilski Sokol“ na pustno nedeljo 22. svečana 1903 v zgornjih prostorih „Narod-

nega doma“ v Celju. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Vstopnina 2 K za osebo. Člani v maskah so vstopnine prosti. — Vsak nemarkovan udeleženec, razen gardedam, dobi pri blagajni čepico, za katero mu je plačati kot globo 40 v. Vstopnice se dobe le proti izkazu vabila zadnji teden pred maskarado pri društvenem odboru v posojilnici in na večer maskarade pri blagajnici. Začetek ob 8. uri; toaleta promenadna. Svira polnoštevila celjska narodna godba.

(Požarna bramba v Braslovčah) priredi v nedeljo 22. t. m. veselico s plesom in areolov. Pred začetkom bo imel gosp. Iv. Kač iz Žalca govor o društvu. Začetek ob pol 4. uri popoldne v prostorih gosp. F. Grada. Vstopnina prosta. K mnogobrojni udeležbi vabi vladno odbor.

(Slovenski samci v Konjicah) prirede v soboto, dne 21. februarja 1903 v vseh prostorih „Narodnega doma“ v Konjicah I. samsko maskarado „Emancipacija 20. stoletja“. Pri maskaradi sodeluje iz posebne prijaznosti svetovnoznani cirkus Barnum & Bailey; k plesu svira slavna konjiška narodna godba. — Za vsestransko zabavo je najbolje preskrbljeno. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, za obitelj 2 K. Cel večer volijo dame.

(Klub slovenskih tehnikov na Dunaju) si je v I. rednem občnem zboru dne 7. svečana 1903 izvolil za XXI. tečaj sledeči odbor: stud. meč Milan Lenarčič, predsednik; stud. meč. Josip Boncelj, tajnik; stud. ing. Rajmund Zaharija, blagajnik; stud. meč Hugo Widmayer, preglednik.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Stvari največje važnosti so bile na dnevnem redu poslanske zbornice, ali zopet se je pokazalo, da naš državni zbor ni vreden piškavega boba. Takrat, ko se gre za malenkosti, ki skoraj niso vredne, da bi se govorilo o njih, takrat je zbornica polna, ko pa je treba razpravljati o raznih stvareh, ki bi v resnici koristile prebivalstvu cele Avstrije, takrat pa v državnem zboru — molče. Ko se je razpravljalo o tiskovnem zakonu, ki je gotovo največjega pomena za svobodni razvoj časopisja, prve velesile, kakor pravijo, na svetu, je bilo sicer oglašenih za govor 50 poslancev, ali v zbornici jih je bilo vseh skupaj po 30, da enkrat samo 15. Iz tega se razvidi, koliko se državni zbor zanima za to vелеvažno stvar. — Odsek za izpremembo državnozbornskega poslovnika je izvolil pododsek 16 članov, ki naj bi sestavil nove določbe o poslovniku. Izmed slovenskih poslancev je izvoljen v ta pododsek dvorni svetnik dr. Ploj.

(Vojaška predloga v odseku) Vlada si je na vsak način hotela zagotoviti svojo vojaško predlogo v odseku in je zato z vsemi mogočimi sredstvi delovala na poslance, da bi glasovali zanjo. In res so ravno one stranke, ki se ponajša s svojo samostojnostjo, kakor nemška ljudska stranka, glasovale za vladino predlogo. Vsa čast našima poslancema, dr. Ploju in Pogačniku, da se nista uklonila Körberjevimi grožnjami in sta glasovala proti predlogu slavne vlade, ki nam je takrat kaj dobrega obeta, kadar bi rada z našo pomočjo prerinila svoje zahteve skozi zapreke državnega zbora. Naša dva poslance sta glasovala proti vladini predlogi, dasiravno se jima je grozilo, da bo to imelo slabe posledice za nas. In prav sta imela, saj se vlada tudi ni nikakor ozirala na želje slovenskega naroda, katere je izrazil dr. Ploj v svoji spomenici. In zato naj bi naši poslanci podpirali vladno! Ne, nikdar ne!

(Iz Macedonije) prihajajo dan zadnem vesti o nečloveški grozovitosti, s katero gospodarijo Arnavti med ubogim macedonskim prebivalstvom. Te dni so izkopali mrliča in ga razsekali na drobne kosce. Otroci umrlega so potem stražili razsekano truplo svojega očeta, da ga niso požrli psi. To so turške reforme. Turčija skrbno zakriva mobilizacijo svoje armade in uradni listi jo odločno taje. V zadregi je tudi Bolgarija. Narod zahteva, da se pomaga Macedoncem vlada bi pa rada ostala nevtralna. Srbija se tudi oborožuje, in kakor je čuti, v slučaju vojske na merava delati zgago Bolgariji in ji vrniti zgubo

iz leta 1885. Grška je pa menda sama ponudila Turčiji svojo pomoč proti Macedoncem. Najbrž ne bo dolgo trpelo, da se bo začel krvav ples na celim Balkanu.

(V Italiji) dobe justično reformo. Ministrski predsednik Zanardelli je že predložil državni zbornici tozadevni načrt.

(Na Francoskem) so zopet izrekli na dan Dreyfusovo afero. Vodja socialistov in podpredsednik poslanske zbornice, Jaurés, namerava dokazati, da je sodišče pri obravnavi, v kateri je bil Dreyfus obsojen, nepošteno postopalo. Jaurés se hoče maščevati nacionalistom, ki so ob volitvah očitali socialistom, da se potegujejo za izdajalca domovine. Ako se Jaurésu posreči dokaz, potem je nacionalistična stranka politično ubita.

(V Venezueli) so se razmere končno le obrnile na boljše. Komisija je sestavila zapisnik, katerega so podpisali zastopniki interesiranih vlad in v katerem se določa, da plača Venezuela prvi obrok Nemčiji 25. marca t. l.

Loterijske številke.

Građec, 14. februarja 1903: 26, 14, 2, 45, 51.
Dunaj, 43, 21, 30, 52, 73.

Javna zahvala

visokospoštovanemu gospodu dr. Mirku Crkvencu, obč. zdravniku v Št. Petru na Štajarskem.

Smatram si za svojo posebno dolžnost, da se najsrčnejše zahvalim Vašemu blagorodju za veliki trud in požrtvovalno lečenje moje nedavne nevarne, smrtonosne bolezni, katere ste me rešili edino le Vi s svojim neumornim trudom in s svojim zdravniškim znanjem in sposobnostjo. Ravnotako se lepo zahvaljujem vsem onim, ki so me v moji budi bolezni tako prijateljski obiskovali in tolažili.

(62) **Evica Dunaj**
soproga občinskega tajnika.
Sela Zagorska, dne 10. svečana 1903

Štev. 60.

(60) 2-1

Razpis učiteljske službe.

Na trirazredni šoli v Cezanjevcih pri Lutomeru se razpiše učiteljska služba s plačo III. razreda, prostim stanovanjem stalno oziroma začasno.

Prosilci ozir. prosilke naj vložijo svoje redno opremljene prošnje do 15. sušca t. l. pri krajnem šolskem svetu v Cezanjevcih.

Okrajni šolski svet v Lutomeru
dne 10. svečana 1903

Stara, sloveča gostilna

v najboljšem obratovanju, v večjem trgu v Savinjski dolini se odda pod ugodnimi pogoji pošteni, slovenskega in nemškega jezika zmožni družini v nadomestovanje oziroma na račun.

Natančnejši podatki se poizvedo pri upravištvu tega lista. (61) 3-1

Razpis stavbe.

Pri stavbi nove župne cerkve v Žalcu se bodo oddala zidarska in tesarska dela, katera so proračunjena na

K 24.171—

oziroma

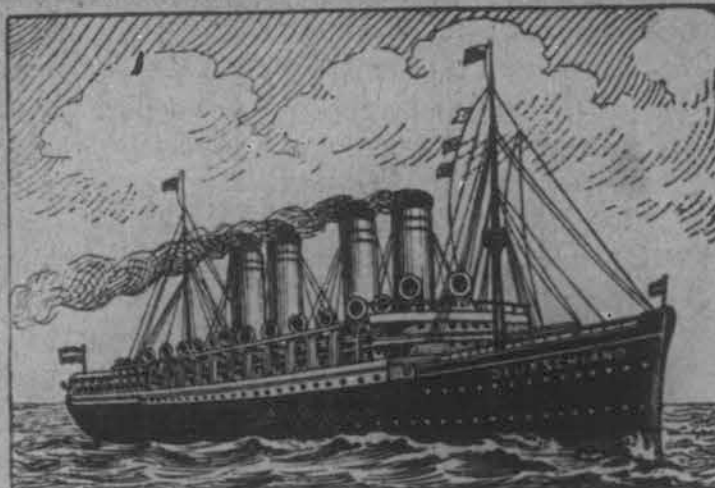
1.604—

in sicer samo delo brez gradiva.

Pismene ponudbe, katerim je priložiti 5 % kavicje v gotovini ali vrednostnih papirjih, je vložiti do 23. februarja t. l. pri župnijskem uradu v Žalcu, kjer so na ogled tudi načrti, proračun in pogoji.

Cerkveni stavbni odbor v Žalcu dne 11. februarja 1903.

(59) 3-1

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 64

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, litje žele. ne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

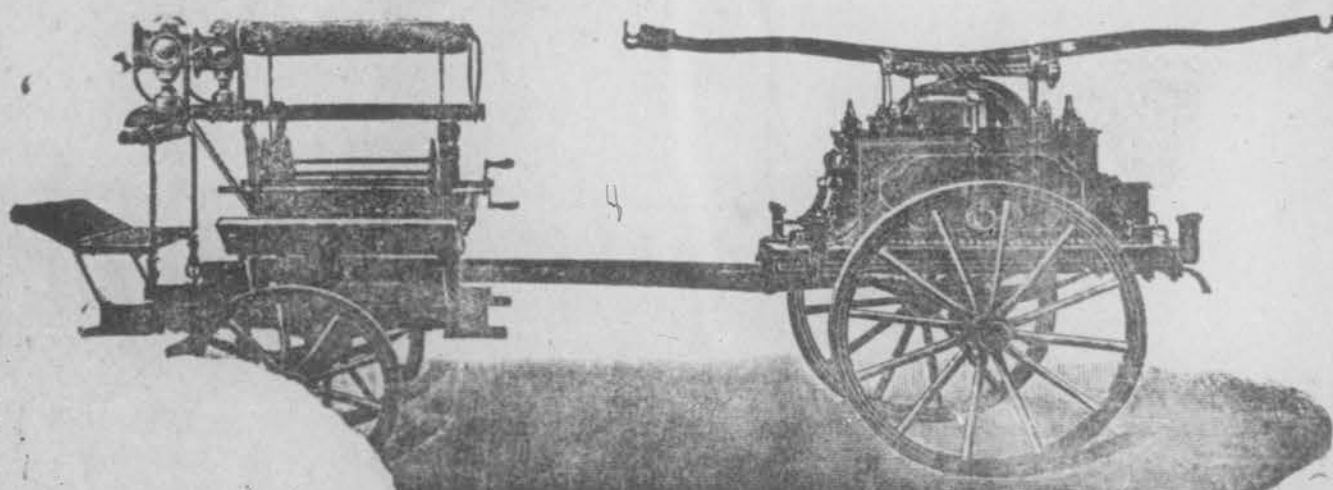
Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

(645) 50-29

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrznenju in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in ceno. Plačila po dogovoru.